ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1996

Vyhlásené: 23. 7. 1996 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

219

ZÁKON
NÁRODNEJ RADY SLOVENSKEJ REPUBLIKY

z 1. júla 1996

o ochrane pred zneužívaním alkoholických nápojov a o zriaďovaní a prevádzke protialkoholických záchytných izieb

Národná rada Slovenskej republiky sa uzniesla na tomto zákone:

§ 1
Alkoholické nápoje

Alkoholickými nápojmi na účely tohto zákona sú liehoviny, destiláty, víno, pivo a iné nápoje, ktoré obsahujú viac ako 0,75 objemového percenta alkoholu.

§ 2
Obmedzujúce opatrenia

(1) Zakazuje sa

a) predávať alebo podávať alkoholické nápoje alebo inak umožňovať ich požívanie
   1. osobám mladším ako 18 rokov,
   2. osobám zjavne ovplyvneným alkoholom,
   3. v zdravotníckych zariadeniach s výnimkou kúpeľných liečební pre dospelých,
   4. na zhromaždeniach[1]) a verejných kultúrnych podujatiach[2]) s výnimkou piva a vína,
   5. na verejných kultúrnych podujatiach[2]) určených pre osoby mladšie ako 18 rokov,

b) podávať alkoholické nápoje alebo inak umožňovať ich bezprostredné požitie vodičom,

c) vstupovať do priestorov a vozidiel verejnej dopravy osobám zjavne ovplyvneným alkoholom, ak ohrozujú alebo môžu ohroziť bezpečnosť alebo plynulosť dopravnej premávky alebo prepravy, verejný poriadok alebo vzbudzujú verejné pohoršenie.

(2) Obce môžu vo svojich územných obvodoch alebo v určitých častiach svojho územného obvodu obmedziť alebo zakázať v určitých hodinách alebo dňoch predaj, podávanie alebo požívanie alkoholických nápojov v zariadeniach spoločného stravovania, v predajniach potravín alebo na iných verejne prístupných miestach.

§ 3
Osobitné povinnosti právnických osôb a fyzických osôb oprávnených na podnikanie

(1) Právnické osoby a fyzické osoby oprávnené na podnikanie, na ktoré sa vzťahujú zákazy a obmedzenia uvedené v § 2 ods. 1 písm. a) a b) a v odseku 2, sú povinné upozorniť verejnosť na zákazy a obmedzenia výrazným označením alebo oznámením (ďalej len „oznam“) umiestneným v prevádzkarniach alebo v budovách na takom mieste, kde ich verejnosť nemôže prehliadnuť.

(2) Text oznamu (odsek 1) musí byť jednoznačný, výrazný, dobre viditeľný a umiestnený na vhodnom podklade. Súčasťou tohto oznamu musí byť aj citácia tohto zákona.

(3) Každý, kto predáva alebo podáva alkoholické nápoje, na ktoré sa vzťahujú zákazy uvedené v § 2 ods. 1 písm. a) bodoch 1 a 5, je povinný odoprieť ich predaj alebo podanie osobe, o ktorej má pochybnosť, či spĺňa podmienku veku, kým ju nepreukáže.

§ 4
Osobitné povinnosti fyzických osôb

(1) Osoby vykonávajúce činnosť, pri ktorej by mohli ohroziť život, zdravie sebe alebo iným osobám alebo poškodiť majetok, nesmú požívať alkoholické nápoje alebo iné návykové látky[3]) pri vykonávaní tejto činnosti alebo pred jej vykonávaním, ak by počas tejto činnosti mohli byť ešte pod ich vplyvom.

(2) Povinnosť zamestnancov nepožívať alkoholické nápoje a nezneužívať iné omamné prostriedky na pracoviskách zamestnávateľov a v pracovnom čase aj mimo týchto pracovísk a nenastupovať pod ich vplyvom do práce ustanovuje osobitný predpis.[4])

§ 5
Vyšetrenie na zistenie alkoholu alebo iných návykových látok

(1) Príslušníci Policajného zboru, Vojenskej polície, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky, Železničnej polície Slovenskej republiky, Zboru ozbrojenej ochrany letísk a zamestnanci obecnej a mestskej polície (ďalej len „policajný orgán“) sú oprávnení v rámci svojej pôsobnosti vyzvať osoby uvedené v § 4 ods. 1 na vyšetrenie na zistenie alkoholu alebo iných návykových látok.

(2) Policajný orgán je oprávnený vyzvať na vyšetrenie podľa odseku 1 aj iné osoby, ako sú uvedené v § 4 ods. 1, a to vtedy, ak je dôvodné podozrenie, že spôsobili sebe alebo inému ujmu na zdraví v súvislosti s požitím alkoholických nápojov alebo iných návykových látok.[3])

(3) Vyšetrenie na zistenie alkoholu alebo iných omamných prostriedkov u zamestnancov uvedených v § 4 ods. 2 ustanovuje osobitný predpis.[5])

(4) Vyšetrenie na zistenie alkoholu sa vykonáva dychovou skúškou prístrojom, ktorým sa určí objemové percento alkoholu v krvi. Ak sa osoba odmietne podrobiť takému vyšetreniu, možno na požiadanie vykonať lekárske vyšetrenie odberom a vyšetrením krvi alebo iného biologického materiálu. Ak osoba odmieta takéto lekárske vyšetrenie,[6]) stupeň opilosti určí lekár podľa medicínskych klinických príznakov.

(5) Prítomnosť iných návykových látok[3]) v organizme sa zisťuje lekárskym vyšetrením.

(6) Lekárske vyšetrenie podľa odsekov 4 a 5 sa vykonáva v zdravotníckych zariadeniach. Náklady na lekárske vyšetrenie uhradí ten, kto o takéto vyšetrenie požiadal, a to vo výške určenej cenovými predpismi.[7])

(7) V prípade pozitívneho výsledku lekárskeho vyšetrenia je osoba povinná uhradiť tomu, kto o vyšetrenie požiadal, skutočne vynaložené finančné prostriedky spojené s takýmto vyšetrením.

§ 6
Zriadenie protialkoholickej záchytnej izby

Protialkoholickú záchytnú izbu (ďalej len „záchytná izba“) zriaďuje a jej spádové územie určuje Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky po dohode s obcou, pre ktorej územie je určená.

§ 7
Prevádzka záchytnej izby

(1) Prevádzku záchytnej izby zabezpečuje riaditeľ toho zdravotníckeho zariadenia, pri ktorom je záchytná izba zriadená. Podrobnosti prevádzky upravuje organizačný poriadok zdravotníckeho zariadenia.

(2) Ak zamestnanci v záchytnej izbe nemôžu zvládnuť agresívne správanie osoby umiestnenej v záchytnej izbe, vyžiadajú si súčinnosť príslušného policajného orgánu; tento orgán je povinný takúto súčinnosť poskytnúť.

§ 8
Umiestňovanie v záchytnej izbe

(1) Osoby, ktoré prejavujú príznaky požitia alkoholických nápojov a v dôsledku toho vzbudzujú verejné pohoršenie alebo ohrozujú seba, svoju rodinu alebo iné osoby, verejný poriadok alebo majetok, sú povinné na výzvu policajného orgánu podrobiť sa umiestneniu v záchytnej izbe, a to na čas, kým nepominie alkoholické opojenie.

(2) Pred umiestnením osoby v záchytnej izbe posúdi lekár jej zdravotný stav a rozhodne o vhodnosti umiestnenia osoby v záchytnej izbe. Ak ide o osobu s príznakmi otravy alkoholom, alebo ak je podozrenie, že osoba je pod vplyvom návykových látok, alebo o osobu so zranením, prípadne s inou poruchou zdravia, ktorá si vyžaduje odborné lekárske ošetrenie, umiestňuje sa na základe odporúčania lekára na príslušné oddelenie nemocnice.

(3) Ak zamestnanci nemocnice nemôžu zvládnuť agresívne správanie osoby umiestňovanej na príslušnom oddelení, sú orgány uvedené v § 7 ods. 2 povinné poskytnúť im súčinnosť.

(4) Osoba mladšia ako 15 rokov nesmie byť umiestnená v záchytnej izbe. Takáto osoba sa umiestňuje na príslušnom oddelení nemocnice.

(5) O prijatí a umiestnení osoby do záchytnej izby sa vyhotoví záznam. Dôvod umiestnenia osoby v záchytnej izbe v tomto zázname uvedie policajný orgán; lekár záchytnej izby v ňom uvedie čas a priebeh umiestnenia osoby.

§ 9
Doprava do záchytnej izby

(1) Dopravu do záchytnej izby je povinný zabezpečiť policajný orgán.

(2) Osoba, ktorá bola dopravená a umiestnená v záchytnej izbe, je povinná uhradiť skutočné náklady na dopravu tomu, kto vykonal dopravu, a to do 30 dní od doručenia výzvy na zaplatenie úhrady nákladov.

§ 10
Oznámenie údajov o osobe umiestnenej v záchytnej izbe

Policajný orgán, ktorý zabezpečil dopravu, je povinný zistiť totožnosť, trvalý pobyt alebo prechodný pobyt osoby, ktorá je umiestnená v záchytnej izbe, a tieto údaje bez meškania oznámiť záchytnej izbe.

§ 11
Úhrada nákladov na prevádzku záchytnej izby a za pobyt v záchytnej izbe

(1) Náklady na prevádzku záchytnej izby uhrádza zdravotníckemu zariadeniu tá obec, na ktorej území je záchytná izba zriadená, vo výške 600 Sk na lôžko a deň. V prípade, že spádové územie záchytnej izby je určené pre viaceré obce, podieľajú sa tieto na úhrade prevádzkových nákladov pomerne, podľa počtu svojich obyvateľov. Náklady na prevádzku uhrádzané obcou sa znižujú o sumu zaplatenú osobami priamo záchytnej izbe podľa odseku 2.

(2) Osoba, ktorá bola umiestnená v záchytnej izbe, je povinná pri prepustení alebo najneskoršie do 30 dní od doručenia výzvy na zaplatenie nákladov za pobyt uhradiť zdravotníckemu zariadeniu, pri ktorom je záchytná izba zriadená, náklady za pobyt vo výške 600 Sk.

(3) V prípade, že osoba neuhradí sumu podľa odseku 2 v určenej lehote, záchytná izba oznámi údaje o takejto osobe obci, pre ktorej územie bola zriadená, a obci, z ktorej územia bola osoba do záchytnej izby dopravená. V takomto prípade je osoba povinná uhradiť náklady vo výške 600 Sk obci, na ktorej území je záchytná izba zriadená, a to do 30 dní od doručenia výzvy obce na zaplatenie nákladov za pobyt v záchytnej izbe.

§ 12
Pokuty

(1) Právnickej osobe alebo fyzickej osobe oprávnenej na podnikanie, ktorá porušila zákaz, obmedzenie alebo povinnosť uvedenú v § 2 ods. 1 písm. a) a b), v § 2 ods. 2 a v § 3, môže uložiť obec pokutu od 5 000 Sk do 200 000 Sk.

(2) Pokutu podľa odseku 1 možno uložiť do jedného roka odo dňa, keď zákaz, obmedzenie alebo povinnosť boli porušené.

(3) Na rozhodovanie o pokutách sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní.[8])

(4) Výnosy z pokút sú príjmom obce, ktorá ich uložila.

§ 13
Prechodné ustanovenie

Ak obec, na ktorej území je záchytná izba už zriadená, nepožiada Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky do troch mesiacov od účinnosti tohto zákona o jej ďalšiu prevádzku, Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky takúto záchytnú izbu zruší.

§ 14
Zrušovacie ustanovenia

Zrušujú sa:

1. zákon Slovenskej národnej rady č. 46/1989 Zb. o ochrane pred alkoholizmom a inými toxikomániami,

2. vyhláška Ministerstva zdravotníctva a sociálnych vecí Slovenskej socialistickej republiky č. 190/1989 Zb., ktorou sa vykonáva zákon Slovenskej národnej rady č. 46/1989 Zb. o ochrane pred alkoholizmom a inými toxikomániami.

§ 15
Účinnosť

Tento zákon nadobúda účinnosť 1. augusta 1996.

Michal Kováč v. r.

Ivan Gašparovič v. r.

Vladimír Mečiar v. r.

1) § 1 a 2 zákona č. 84/1990 Zb. o zhromažďovacom práve.

2) § 1 zákona Slovenskej národnej rady č. 96/1991 Zb. o verejných kultúrnych podujatiach.

3) Prílohy č. 3 a 4 nariadenia vlády Slovenskej socialistickej republiky č. 206/1988 Zb. o jedoch a niektorých iných látkach škodlivých zdraviu v znení nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 232/1990 Zb.

4) § 135 ods. 2 písm. b) Zákonníka práce.

5) § 135 ods. 2 písm. g) Zákonníka práce.

6) § 13 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 277/1994 Z. z. o zdravotnej starostlivosti.

7) Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 18/1996 Z. z. o cenách.

8) Zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok).

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky, správca obsahu a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je
Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Račianska 71, 813 11 Bratislava,
tel.: +421 2 888 91 864, +421 2 888 91 865, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.